

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

99.

KURJER LITIEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 15-го Декабря — 1838 — Wilno. Wtorek. 15-go Grudnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Декабря.

Высочайшій Манифестъ.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ
ВСЕРОССИЙСКІЙ,
и проч. и проч. и проч.

Объявляемъ всемъ Нашимъ вѣрнымъ подданнымъ:

Призвавъ благословеніе Всевышняго и съ согласіемъ Вселюбезнѣйшей Супруги Нашей, Государыни Императрицы Александры Ѳеодоровны, соизволили Мы на бракъ Любезной Дщери Нашей, Великой Княжны Маріи Николаевны, съ Ею Свѣтлостію Герцогомъ Максимилианомъ Лейхтенбергскимъ, и въ 4-й день сего мѣсяца обручили Ихъ по обряду Православной Нашей Грекороссійской Церкви.

Мы удостовѣрены, что все вѣрные Наши подданные, пріемли участіе въ сему радостномъ для Родительскаго сердца Нашего событіи, проліютъ молебны ихъ ко Всевышнему, да благодатію Своею пріосвятитъ новообрученныхъ.

Данъ въ С. Петербургѣ въ 4-й день Декабря, въ лето Рождества Христова тысяча восемь сотъ тридцать восьмое, Царствованія же Нашего въ четьринадцатое.

На подлинномъ Собственною Ею Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

4-го числа сего Декабря, въ первомъ часу по полудни, въ походной церкви, постановленной въ Императорскомъ Эрмитажѣ, совершено было, по Высочайше утвержденному церемониалу, торжественное обрученіе Ея Императорскаго Высочества, Государыни Великой Княжны Маріи Николаевны съ Ею Свѣтлостію Герцогомъ Максимилианомъ Лейхтенбергскимъ, въ присутствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ, Ихъ Императорскихъ Высочествъ, Государей Великихъ Князей: Константина Николаевича, Николая Николаевича, Михаила Николаевича, Государя Великаго Князя Михаила Павловича, Государынь: Великой Княгини Елены Павловны и Великихъ Княжёнъ Ольги Николаевны и Маріи Михайловны.

По окончаніи благодарственнаго молебна о совершившемся обрученіи, Члены Святѣйшаго Синода и прочее знатное Духовенство, приносили въ церкви Ихъ Императорскихъ Величествъ и Ихъ Императорскихъ Высочествъ поздравленіе, а потомъ Ея Императорское Высочество, Государыня Великая Княжна Маріи Николаевна изволила, въ Итальянской залѣ, принимать, въ присутствіи Высокообрученнаго Жениха, поздравленіе отъ чужестранныхъ членнаго Жениха, поздравленіе отъ чужестранныхъ членнаго Жениха, обоимъ пола знатныхъ особъ, Гвардіи Министровъ, обоимъ пола знатныхъ особъ, Штабъ и Оберъ-Офицеровъ и прочихъ полковъ Штабъ-Офицеровъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Петербург, 5-go Grudnia.

Najwyższy Manifest.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,
CESARZ I SAMOWŁADZCA
WSZĘCH ROSSYJ,
i t. d. i t. d. i t. d.

Obwieszczamy wszystkim Naszym wiernym poddanym:

Wezwawszy błogosławieństwa Najwyższego i za zgodzeniem się Najukochańszej Małżonki Naszej, Cesarzowej Jej Mości ALEKSANDRY TEODOROWNY, zezwoliliśmy na małżeństwo Ukochanej Córki Naszej, WIELKIEJ KSIĘŻNICZKI MARYI NIKOŁAJEWNY, z Jaśnie Oswieconym Xiążęciem Maxymilianem Leuchtenbergskim, i w dniu 4-m teraźniejszego miesiąca zaręczyliśmy Ich podług obrzędu Prawowiernej Naszej Cerkwi Grekorossyjskiej.

Pewni jesteśmy, że wszyscy wierni Nasi poddani, przyjmując uczestnictwo w tak radośnym dla Rodzicielskiego serca Naszego wypadku, zaniosą swe modlitwy do Najwyższego, ażeby łaską Swą obdarzyć raoczył nowozaręczonych.

Dan w S. Petersburgu dnia 4-go Grudnia, roku od Narodzenia Chrystusa tysiąc osmset trzydziestego osmego, a Panowania Naszego czternastego.

Na autentyku Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

Dnia 4-go teraźniejszego Grudnia, o godzinie pierwszej z południa, w cerkwi pochodowej, urządzonej w CESARSKIM ERMITAŻU, odbyły się, podług Najwyżej potwierdzonego Ceremoniału, uroczyste zaręczyny JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, PANI WIELKIEJ KSIĘŻNICZKI MARYI NIKOŁAJEWNY z Jaśnie Oswieconym Xiążęciem Maxymilianem Leuchtenbergskim, w obecności Najjaśniejszych CESARSTWA ICH MOŚĆ, ICH CESARSKICH WYSOKOŚCI, PANOW WIELKICH KSIĘŻĄT: KONSTANTEGO NIKOŁAJEWICZA, NIKOŁAJA NIKOŁAJEWICZA, MICHAŁA NIKOŁAJEWICZA, WIELKIEGO KSIĘCIA MICHAŁA PAWEŁOWICZA, PAŃ: WIELKIEJ KSIĘŻNY HELENY PAWEŁOWNY i WIELKICH KSIĘŻNICZEK OLGI NIKOŁAJEWNY i MARYI MICHAŁOWNY.

Po ukończeniu dziękczynnych modłów za odbyte zaręczyny, Członkowie Najświętszego Synodu, i dalsze znakomitsze Duchowienstwo, składali w cerkwi Najjaśniejszym CESARSTWU ICH MOŚĆ i ICH CESARSKIM WYSOKOŚCIOM powinszowanie, a potem JEJ CESARSKA WYSOKOŚĆ, PANI WIELKA KSIĘŻNICZKA MARYA NIKOŁAJEWNA raczyła, w sali Włoskiej, przyjmować, w obecności Wysoce zaręczonego Oblubieńca, powinszowania cudzoziemskich Ministrów, obojej płci osób znakomitych, Sztabs-i Ober-Oficerów Gwardyi, i Sztabs-Oficerów innych półków.

Вечеромъ Ихъ Императорскія Величества, съ Ихъ Императорскими Высочествами, удостоили Высочайшимъ посещеніемъ Большой театр, на коемъ представленъ былъ балетъ Гитана. Августѣйшіе особы являлись въ большой Императорской ложѣ и встрѣчены громогласнымъ, неоднократно повторявшимся Ура, за коимъ последовала гимнь „*Боже Царя Храни.*“

Во весь день при Церквахъ былъ колокольный звонъ, а въ вечеру крѣпость и городъ иллюминированы. (Слб. В.)

Обрученіе Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны Маріи Николаевны, съ Ею Свѣтлостію Герцогомъ Максимилианомъ Лейхтенбергскимъ произведено по слѣдующему Высочайше утвержденному церемоніалу.

Въ назначенный день торжественнаго обрученія, поутру въ 11½ часовъ, соберутся въ Эрмитажъ: Правительствующаго Синода Члены и прочее знатное Духовенство, равно и всѣ знатныя обою пола особы, Гвардіи и Арміи Штабъ и Оберъ-офицеры, и всѣ имѣющіе прѣздъ къ Двору.

Члены Совѣта соберутся въ церковь, равно и чужестранные Министры введены будутъ туда для присутствія при обрученіи, до прибытія Императорской Фамиліи.

Государь Императоръ, Государыня Императрица и всѣ Высочайшія Особы Императорской Фамиліи изволятъ шествовать изъ внутреннихъ покоевъ въ Придворную церковь, слѣдующимъ порядкомъ: 1) Двора Ею Императорскаго Величества Гофъ-Фурьеры и Каммеръ-Фурьеры. 2) Оберъ-Церемоніймейстеръ и Церемоніймейстеры. 3) Двора Ею Императорскаго Величества Каммеръ-Юнкеры, Каммергеры и придворные Кавалеры, по два въ рядъ, младшіе напередѣ. 4) Первенствующіе чины Двора, по два въ рядъ, младшіе напередѣ. 5) Гофмаршалъ, съ жезломъ. 6) Оберъ-Каммергеръ и Оберъ-Гофмаршалъ, съ жезломъ. 7) Ихъ Императорскія Величества Государь Императоръ и Государыня Императрица, имѣя по зади Министра Императорскаго Двора и дежурныхъ Генералъ и Флигель-Адъютантовъ. 8) Ею Императорское Высочество Государь Великій Князь Константинъ Николаевичъ. 9) Ихъ Императорскія Величества Государь Великій Князь Михаилъ Павловичъ и Государыня Великая Княгиня Елена Павловна. 10) Ихъ Императорскія Величества Государыня Великая Княжна. 11) Ею Свѣтлостію Герцогъ Максимилианъ Лейхтенбергскій.

За ними, по два въ рядъ, старшія напередѣ, Г жи Статсъ-Дамы, Каммеръ-Фрейлины, Ея Императорскаго Величества и Ихъ Императорскихъ Высочества Фрейлины, и прочія знатныя обою пола особы.

При входѣ въ церковь, Ихъ Императорскія Величества встрѣчены будутъ Синода Членами и прочимъ знатымъ Духовенствомъ, со крестомъ и святою водою.

Ею Императорское Величество Государь Императоръ изволятъ поставить Государыню Великую Княжну Марію Николаевну и Ею Свѣтлостію Герцога Максимилиана Лейхтенбергскаго посреди церкви, а послѣ стать на свое мѣсто; потомъ начнется обрученіе по церковному обряду.

Предъ царскими вратами поставленъ будетъ наложъ, на которомъ положено будетъ Св. Евангеліе и Крестъ.

Обручальные перстни принесены будутъ заранее Церемоніймейстеромъ, и положены на престолъ, на золотыхъ блюдахъ, а въ надлежащее время оныя изъ алтаря вынесутся: для Ея Императорскаго Высочества Духовникомъ Ею Императорскаго Величества, а для Ею Свѣтлости Герцога Максимилиана Лейхтенбергскаго — Оберъ-Священникомъ Арміи и Флотовъ.

Преосвященный Митрополитъ, принявъ отъ вышеозначенныхъ особъ перстни, возложитъ, при обыкновенной молитвѣ, на руки Государыни Великой Княжны Маріи Николаевны и Герцога Максимилиана Лейхтенбергскаго.

Тогда Ея Императорское Величество Государыня Императрица изволятъ подойти и размянуть Ихъ перстнями.

Въ сіе время произведенъ будетъ изъ С. Петербургской крѣпости 51 пушечный выстрѣлъ; при чтеніи же молитвъ и на ектеніи именовано будетъ: „о благоверной Государыни Великой Княжны Маріи Николаевны и обрученномъ Ея Женихѣ.“

По совершеніи духовнаго обряда, Высоко-обрученныя изволятъ приносить благодареніе Ихъ Императорскимъ Величествамъ, а за Ними и всѣ Высочайшія Особы подходятъ и приносятъ свои поздравленія.

Wieczoremъ NAJJAŚNIEJSI CESARSTWO ICH MOŚĆ, z ICH CESARSKIMI WYSOKOŚCIAMI, udarowali Najwyższą bytnością teatr Wielki, w którym przedstawiony był balet Gitana. Najjaśniejsi goście byli w wielkiej łoży CESARSKIEJ i zostali powitani, grzmiącym, niejednokrotnie powtarzanem Ura, po którym nastąpił hymn narodowy „Boże Króla zachowaj.“

Przez dzień cały rozlegał się odgłos dzwonów w Cerkwiach, a wieczorem twierdza i miasto były oświetlone. (G.S.P.)

Zaręczyły JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ XIĘŻNICZKI MARYI NIKOŁAJEWNY, z Jaśnie Oświeconym Xiążęciem Maxymilianem Leuchtenbergskim, odbyły się podług następującego, Najwyżej utwierdzonego ceremoniału:

W oznaczonym dniu uroczystych zaręczyń, z rana, o godzinie pół do dwónastej, zbiorą się w Ermitażu: Członkowie Rządzącego Synodu i dalsze Duchowieństwo znakomite, równie też wszystkie znakomite płci obojczy osoby, Gwardyi i Armii: Sztab-i Ober-Oficerowie, tudzież wszyscy wstęp u Dworu mający.

Członkowie Rady zbiorą się do Cerkwi, równie i cudzoziemscy Ministrowie wprowadzeni tam będą dla znajdowania się przy zaręczynach, przed przybyciem Familii CESARSKIEJ.

CESARZ JEJ MOŚĆ, CESARZOWA JEJ MOŚĆ i wszystkie Najwyższe Osoby Rodziny CESARSKIEJ raczą isść z pokojów wewnętrznych do cerkwi Przydwornej, porządkiem następującym: 1) Dworu JEJ CESARSKIEJ MOŚCI Hof-Furjerowie i Kamer-Furjerowie. 2) Wielki Mistrz Obrzędów i Mistrzowie Obrzędów. 3) Dworu JEJ CESARSKIEJ MOŚCI Kamer-Junkrowie, Szambelani i Kawalerowie Dworu, po dwóch obok, młodszy przodem. 4) Pierwsi urzędnicy Dworu, po dwóch obok, młodszy na przedzie. 5) Marszałek Dworu z łaską. 6) Wielki Szambelan, Wielki Marszałek Dworu, z łaską. 7) NAJJAŚNIEJSI PAŃSTWO CESARZ JEJ MOŚĆ i CESARZOWA JEJ MOŚĆ, mając za sobą Ministra Dworu CESARSKIEGO i deżurnych Jenerał-Adjutantów i Skrzydłowych Adjutantów. 8) JEJ CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIĄŻE KONSTANTY NIKOŁAJEWICZ. 9) ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI WIELKI XIĄŻE MICHAŁ PAWEŁOWICZ i WIELKA XIĘŻNA HELENA PAWEŁOWNA. 10) ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI WIELKIE XIĘŻNICZKI. 11) Jaśnie Oświecony Xiąże Maxymilian Leuchtenbergski.

За ними, по две obok, starsze przodem, Damy Stanu, Kamer-Frejliny, NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ JEJ MOŚCI i ICH CESARSKICH WYSOKOŚCI Frejliny, tudzież inne znakomite obojczy płci osoby.

Przy wejściu do cerkwi, NAJJAŚNIEJSI CESARSTWO ICH MOŚĆ spotkani będą przez Członków Synodu i dalsze znakomite Duchowieństwo, z krzyżem i wodą święconą.

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ JEJ MOŚĆ raczy postawić PANIĄ WIELKĄ XIĘŻNICZKĘ MARYĄ NIKOŁAJEWNĄ i Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego pośród cerkwi, a potem stanąć na swoim miejscu; zatem zaczną się zaręczyń podług obrzędu cerkiewnego.

Przed carskimi drzwiami będzie postawiony pulpity, na którym będzie położona Ewangelia Święta i Krzyż.

Pierścienie zaręczne będą wcześniej przyniesione przez Ministra Obrzędów, i położone na ołtarzu, na złotych tacach, a w przyzwoitym czasie będą z ołtarza przyniesione: dla JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI przez Spowiednika JEJ CESARSKIEJ MOŚCI, a dla Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego — przez Wielkiego Kapelana Armii i Flott.

Najprzewielebniejszy Metropolita, przyjąwszy od wyżej wyrażonych osób pierścienie, włoży, przy zwykłej modlitwie, na ręce PANI WIELKIEJ XIĘŻNICZKI MARYI NIKOŁAJEWNY i Xiążęcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego.

Wtedy NAJJAŚNIEJSZA PANI CESARZOWA JEJ MOŚĆ raczy zbliżyć się i zamienić ICH pierścienie.

W tym czasie będzie wystrzelono z dział twierdzy St. Petersburgskiej 51 razy; przy czytaniu zaś modlitw i na ektеніи będzie mówiono: „za prawowierną WIELKĄ XIĘŻNICZKĘ MARYĄ NIKOŁAJEWNĄ i zaręczonego JEJ Oblubienicę.“

Po skończeniu obrzędu Duchownego Wysocezaręczeni raczą składać podziękowanie NAJJAŚNIEJSZYM CESARSTWU ICH MOŚĆ, a za Nimi i wszystkie Wyokie Osoby zbliżają się i składają swe powinszowanie.

— Его Императорское Величество, по представлению Г. Министра Внутренних Дѣлъ и по положению Комитета Г. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ, въ 25 день мѣсяца Октября: дома Членовъ Врачебныхъ Управъ, уздѣныхъ и вообще служащихъ при казенныхъ заведеніяхъ штатныхъ врачей, въ коихъ сами они имѣютъ жительство, освободить въ мирное время отъ воинскаго поста, кромѣ однако жъ столицъ. (Опубликовано 22 Ноября 1838 г.)

— Правительствующій Сенатъ слушалъ предложеніе Господина Министра Юстиціи, Тайнаго Советника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, что Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія сообщилъ ему, что по положенію Комитета Г. Министровъ, въ слѣдствіе представленія управлявшаго въ отсутствіи его Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода, Государя Императора въ 4-й день Октября сего года Высочайше повелѣть соизволилъ: въ поясненіе и дополненіе 116 статьи Высочайше утвержденныхъ 14-го Іюля 1838 г. правилъ для учащихся въ Дерптскомъ Университетѣ постановить слѣдующее: По дѣламъ о поединкахъ между студентами сего Университета производится Университетскими судами, сверхъ предоставленнаго ему по уголовнымъ дѣламъ предварительнаго или общаго изслѣдованія, и частное или формальное на основаніи общихъ Россійскихъ, а не мѣстныхъ Финляндскихъ законовъ. Произведенное такимъ образомъ изслѣдованіе представляется съ заключеніемъ Университетскаго суда на разсмотрѣніе Попечителя Дерптскаго Учебнаго Округа и по полученіи отъ него разрѣшенія признанные невинными освобождаются отъ суда, а оказавшіеся виновными въ одномъ изъ тѣхъ случаевъ относящихся къ поединкамъ, которые исчислены въ ст. 286 Св. Зак. тома 14, предаются военному суду при Рижскомъ Ординарскъ-Гаузѣ, по сношенію Попечителя съ Главнымъ въ Рязь Военнымъ Начальствомъ (Опб. 15 Ноября 1838 года.)

— Господинъ Военный Министръ, отъ 10 мѣсяца Октября сообщилъ Г. Министру Финансовъ, что Государь Императоръ, по Всеподданнѣйшему докладу представленія Инспектора Резервной Кавалеріи Генерала отъ Кавалеріи Графа Витта, Высочайше повелѣть соизволилъ: купцамъ и мѣщанамъ, кои пожелаютъ перейти на жительство въ Г. Вознесенскъ, что въ Новороссійскомъ Военномъ поселеніи, и заведутся въ ономъ домами и торговлею, даровать льготы отъ платежа Государственныхъ податей, на пять лѣтъ. (Опб. 10 Ноября 1838 г.)

— Государственный Советъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о распространеніи на карантинныхъ чиновниковъ Закавказскаго края наградъ, предоставленныхъ за карантинную службу чиновникамъ Новороссійскаго края и Бессарабіи, нашелъ, что законъ о назначеніи наградъ и пенсій за службу при карантинѣхъ есть общій и равно относится до всѣхъ по сей части служащихъ гдѣ бы то ни было, а за тѣмъ одно пренятіе къ распространенію сихъ выгодъ на служащихъ за Кавказомъ могло состоять въ томъ, что они получаютъ жалованье не штатное, а по особымъ назначеніямъ. Признавая въ полной мѣрѣ основательнымъ настоящее ходатайство Министра Внутреннихъ Дѣлъ, чтобы лица сїя, по сему случайному степенію обстоятельству не лишались выгоды, присвоенныхъ закономъ тягостной и опасной ихъ службѣ, Государственный Советъ положилъ: предположеніе Министра, какъ временную мѣру, впредь до окончательнаго устройства за-Кавказскихъ карантинныхъ и изданіе имъ штатовъ утвердить. Его Императорское Величество сіе мнѣніе Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. 17 Октября 1838 года.

— По ходатайству состоящаго въ должности Олонекскаго Гражданскаго Губернатора, Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Г. Министровъ, о дозволеніи служащимъ тамъ Чиновникамъ, кромѣ председательствующихъ, выдачи изъ остатковъ штатныхъ суммъ денежныхъ пособій Государю Императору по положенію Комитета въ 11-й день мѣсяца Октября, согласно съ представленіемъ его Г. Министра, Высочайше повелѣть соизволилъ: дозволить Олонекскому Губернскому Начальству, впредь до изданія новаго положенія о преимуществахъ службы въ тамошней Губерніи, выдавать съ разрѣшенія Министровъ, каждаго по своему ведомству, служащимъ тамъ Чиновникамъ, кромѣ председательствующихъ, денежные пособия изъ остатковъ штатныхъ суммъ каждаго мѣста по принадлежности. (Опб. 12-го Октября 1838 г.)

— Г. Военный Министръ отъ 14 мѣсяца Октября сообщилъ ему Г. Министру Юстиціи, что Ко-

— Jego CESARSKA Mość, na przedstawienie P. Ministra Spraw Wewnętrznych, i po nastalém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: 25-go zeszłego Października: domy Członków Urzędów Medycznych, powiatowych i w ogólności służących w skarbowych zakładach medyków etatowych, w których sami mieszkają, uwolnić w czasie pokoju od postoju wojskowego, oprócz jednakże stolic. (Opb. 22-go Listopada 1838 r.)

— Rządzący Senat słuchali przełożenia P. Ministra Sprawiedliwości, Radcy Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, że P. Minister Narodowego Oświecenia udzielił mu, iż po nastalém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutek przedstawienia zarządzającego w czasie niebytności Ministra Narodowego Oświecenia, Ober-Prokurora Najświętszego Synodu, Cesarz Jego Mość 4-go Października roku terażniejszego Najwyżej rozkazać raczył: na objaśnienie i dopełnienie 116 artykułu Najwyżej utwierdzonych 14 Lipca 1838 roku prawideł dla uczących się w Uniwersytecie Dorpackim postanowić, co następuje: W sprawach o pojedynkach między Studentami tego Uniwersytetu, Sąd Uniwersytecki wyprowadza, oprócz zaleconego mu w sprawach kryminalnych śledztwa poprzedniczego albo ogólnego, i śledztwo szczególne czyli formalne na oknawie praw powszechnych Rossyjskich, nie zaś miejscowych Finlandzkich. Wyprowadzone tym sposobem śledztwo podaje się z wnioskiem Sądu Uniwersyteckiego na rozpatrzenie Kuratora Dorpackiego Okręgu Szkolnego, i po otrzymaniu od niego rozstrzygnięcia, uznani niewinnymi uwalniają się od Sądu, a ci, którzy się okazać winnymi w jednym z tych zdarzeń, do pojedynku odnoszących się, które są opisane w artyk. 286 Połączenia Praw Tomu 14-go, oddają się pod sąd wojenny przy Rzykim Ordynans-Hauzie, po zniesieniu się Kuratora w Główną w Rydze Zwierzchnością Wojskową. (Opbl. 15 go Listopada 1838 roku.)

— P. Minister Wojny, pod dniem 10-m zeszłego Października udzielił P. Ministrowi Skarbu, że Cesarz Jego Mość, po najuniżeńszém przełożeniu przedstawienia Inspektora Kawaleryi Odwodowej Jenerała jazdy Hrabiego Witta, Najwyżej rozkazać raczył: kupcom i mieszczanom, którzy zechcą przenieść się na zamieszkanie do M. Woznesenka, położonego w Noworossyjskim osiedleniu Wojskowym, i pozakładają w nim domy, tudzież zaprowadzą handel, darować ulgi od płacenia podatków Państwa, na pięć lat. (Opubl. 10-go Listopada 1838 roku.)

— Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o rozciągnięciu na urzędników kwarantannowych kraju Zakaukaskiego nagrod, zapewnionych za służbę kwarantannową urzędnikom kraju Noworossyjskiego i Bessarabii, znalazła, że prawo o назначеніе nagrod i pensyj za służbę na kwarantannach jest ogólne, i równie odnosi się do wszystkich służących w tym wydziale, gdziekolwiek to było, a zatem sama przeszkoda do rozciągnięcia tych wygod na służących za Kaukazem w tém się mogła zawierać, że oni otrzymują płacę nie-etatową, ale podług szczególnych wyznaczeń. Uznając w zupełności gruntowném niniejsze staranie Ministra Spraw Wewnętrznych, ażeby osoby te, z powodu przypadkowego zbiegu okoliczności, nie były pozbawione wygod, prawem przyswojonych ciężkiej i niebezpiecznej ich służbie, Rada Państwa postanowiła: podanie Ministra, jako środek czasowy, na przyszłość do ostatecznego urządzenia kwarantann Zakaukaskich i wydania im etatów, utwierdzić. Jego CESARSKA Mość opinią tę Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić, 17-go Października 1838 r.

— Za staraniem zostającego w obowiązku Ołoneckiego Cywilnego Gubernatora, P. Minister Spraw Wewnętrznych czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, o dozwolenie służącym tam urzędnikom, oprócz przydujących, wydawania z pozostałości summ etatowych, wspomóżen pieniężnych. Cesarz Jego Mość, po nastalém postanowieniu Komitetu, dnia 11-go zeszłego Października, zgodnie z przedstawieniem tegoż P. Ministra, Najwyżej rozkazać raczył: dozwolnić Ołoneckiej Zwierzchności Gubernialnej, na przyszłość do wydania nowej ustawy o prerogatywach służby w gubernii tamecznej; wydawać za rozstrzygnięciem Ministrów, kaźdego w swej wiedzy, służącym tam Urzędnikom, oprócz przydujących, pieniężne wspomóżenie z pozostałości summ etatowych kaźdego urzędu podług należytości. (Opb. 12-go Paździer. 1838 r.)

— P. Minister Wojny pod dniem 14 m zeszłego Października udzielił P. Ministrowi Sprawiedliwości, że

митетъ Гг. Министровъ, основываясь на засвидѣтельствоваши Генераль-Лейтенанта Головина, и Сенатора Барона Гана, о безпомощномъ положеніи во время болѣзней, служащихъ по Гражданской части въ Закавказскомъ краѣ, полагалъ: чиновниковъ и нижнихъ служителей Гражданскаго вѣдомства въ означенномъ краѣ, принимать для пользованія отъ болѣзней, въ военные госпитали и издержки на то относить на счетъ остатковъ отъ суммъ, ассигнуемыхъ на содержаніе тѣхъ мѣстъ, гдѣ они служатъ: въ случаѣ же недостатка сихъ суммъ, на счетъ Государственнаго Казначейства, но дабы не обременить излишне сего послѣднѣго новыми расходами и обизать самахъ чиновниковъ, по мѣрѣ ихъ способствъ, участвовать въ издержкахъ на ихъ леченіе, вычитать у тѣхъ изъ нихъ, кои пробудутъ въ госпиталяхъ сряду болѣе мѣсяца, третью часть ихъ жалованья и прочихъ окладовъ, кромѣ квартирныхъ, за все время нахожденія ихъ въ госпиталяхъ, и деньги сіи обращать въ мѣстные Казначейства. Его Императорское Величество сіе положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ. (Оуб. 21 Октября 1838 г.)

Высочайше конфирмованная сентенція Военнаго Суда.

Бывшій Учителемъ Технологическаго Института, дѣйствительный студентъ Иванъ Александровъ сынъ, *Александровъ*, по Высочайшему Государя Императора повелѣнію, сужденъ былъ военнымъ судомъ за умыселъ на смертоубійство изъ видовъ обогащенія.

По разсмотрѣніи въ Генераль-Аудиторіатѣ произведеннаго надъ *Александровымъ* военно-суднаго дѣла, оказалось, что преступный умыселъ *Александрова* родился въ немъ отъ развращенной нравственности и необузданныхъ порывовъ дерзкаго его характера. Исторія всей жизни его, начиная съ дѣтства до зрѣлыхъ лѣтъ, представляетъ рядъ событій, которыя постепенно довели его до гибельныхъ послѣдствій. Прижитый незаконно, онъ еще въ юныхъ лѣтахъ обнаруживалъ вредныя наклонности, которыя отъ небрежнаго воспитанія впоследствии въ немъ укоренились, а дурное направленіе природныхъ его способностей слишкомъ рано возбудило въ немъ самолюбіе и дало ему почувствовать незаконность его рожденія. Онъ началъ тѣмъ, что бѣжалъ изъ родительскаго дома, пришелъ въ Столицу и обратился съ просьбою, чтобы ему позволили принять фамилію незаконнаго отца его, и когда ему было въ томъ отказано, онъ отъ оскорбленнаго самолюбія пошелъ было въ военную службу, но вскорѣ оставя ее, поступилъ въ Университетъ. Здѣсь явилъ онъ разительный примѣръ рѣшительности своего характера, не будучи въ состояніи платить за квартиру, забралъ свои пожитки, и въ Мартѣ мѣсяцѣ, еще въ холодѣ, поселился на Семеновскомъ плацѣ, проведя тамъ цѣлую ночь. Изъ этой крайности хотя онъ былъ исторгнутъ отеческимъ попеченіемъ Государя Императора, и снова опредѣленъ въ полкъ, но встрѣчая въ военной службѣ преграду своему своеволію, онъ чрезъ шесть мѣсяцевъ опять вышелъ въ отставку и снова поступилъ въ Университетъ. Четыре года, которые онъ провелъ въ Университетѣ, замѣчательны не столько успѣхами его въ наукахъ, сколько пагубною потерю убѣжденія въ святости христіанской религіи, которая до сего удерживала его еще отъ преступныхъ покушеній, и которую онъ впоследствии совершенно отвергнулъ и тѣмъ довершилъ свое развращеніе. По выпускѣ изъ Университета, хотя онъ, по пріобрѣтенымъ познаніямъ въ наукахъ, могъ снискивать себѣ безбѣдное содержаніе, но будучи не доволенъ своимъ состояніемъ, и увлекаясь тщеславными своими помыслами, вознамѣрился составить себѣ извѣстность посредствомъ богатства, считая по безнравственности своей, всѣ способы къ достиженію его дозволенными. Въ этомъ несчастномъ заблужденіи, онъ принялся было за фабрикацію фальшивыхъ ассигнацій, но, по не удачному опыту, оставя это, избралъ предметомъ неистоваго своего замысла одного богатого заводчика, проживающаго здѣсь въ Столицѣ, богатаго заводчика, проживающаго здѣсь въ Столицѣ, въ тѣмъ, чтобы ночью, войдя въ домъ его въ видѣ Фельдгегера съ однимъ сообщникомъ, схватить сына его для отравленія будтобы по Высочайшему повелѣнію въ Сибирь, и обѣщая въ то же время доставить сему послѣднему средство къ побѣгу, выкупить чрезъ то отъ отца его два милліона рублей, нудить же чрезъ то отъ отца бѣжать за границу. Сколь сына же убить, а самими бѣжать за границу. Сколь этого замысла ни былъ избыточенъ, но *Александровъ*, твердо рѣшившись произвести его въ дѣствіе, въ осмысленіи своемъ не видѣлъ никакихъ тому препятствій, и съ этой цѣлью подговаривалъ къ себѣ сообщниковъ, приготавливалъ способы къ составленію подложнаго Высочайшаго указа и дру-

Комитетъ PP. Министровъ, опираясь на заswiadozenia Jenerał-Porucznika Gołowina i Senatora Barona Hana, o zostawaniu bez żadnej pomocy w czasie chorob, zostających w służbie Cywilnej, w kraju Zakaukaskim, mniemał: urzędników i służących rang niższych wiedzy Cywilnej w pomienionym kraju, przyjmować do leczenia z chorob, do szpitalow wojskowych, a wydatki na to odnosić na rachunek pozostałości od summ, assygnowanych na utrzymanie tych miejsc, w których oni służą; w zdarzeniu zaś niedostatku tych summ, na rachunek Podskarbstwa Państwa; lecz ażeby zbytecznie nie obciążyć tego ostatniego nowemi rozchodami i zobowiązać samych urzędników, w miarę ich sposobow, uczestniczyć w wydatkach na ich leczenie, potrącać tym z nich, którzy wybędą w szpitalach bez przerwy więcej miesiąca, trzecią część ich płacy i innych wyznaczeń, oprócz kwaterunkowych, za cały czas ich znajdowania się w szpitalach, i pieniądze te odsyłać do Podskarbstw miejscowych. Jego CESARSKA MOŚĆ to postanowienie Komitetu Najwyżej utwierdzić raczył. (Opubl. 21 Października 1838 r.)

Najwyżej utwierdzona sęntenja Sądu Wojennego.

Były Nauczyciel Instytutu Technologicznego, rzeczywisty student, Jan syn Alexandra *Alexandrow*, za Najwyższym Jego CESARSKIEJ MOŚCI rozkazem sądzony był sądem wojskowym o zamysł popełnienia zabójstwa w celu z bogacenia się.

Po rozpatrzeniu w Jeneralnym Andytoryacie wyproawdzonej nad *Alexandrowem* sprawy sądowo-wojskowej, okazało się, iż zbrodniczy zamysł *Alexandrowa* powstał w nim z zepsutej moralności i wyuzdanych popędow zuchwałego jego charakteru. Historia całego jego życia, zaczynając od dzieciństwa do lat dojrziałych, przedstawia sereg wypadkow, które stopniowo doprowadziły go do zgubnych następstw. Nieprawnie zrodzony, od lat młodzieńczych okazywał złe skłonności, które z zaniedbanego wychowania w późniejszym czasie zakorzeniły się w nim, a zły kierunek przyrodzonych jego zdolności bardzo wczesnie zrodził w nim samolubstwo i dał mu uczuć nieprawość jego urodzenia. Zaczął od tego, że uciekł z domu rodzicielskiego, przybył do stolicy i udał się z prośbą, ażeby mu dozwolono przyjąć nazwisko nieprawego jego ojca, i kiedy mu tego odmówiono, w uczuciach obrażonego egoizmu wszedł był do wojskowej służby, ale wkrótce opuściwszy ją, wszedł do Uniwersytetu. Tu okazał rażący przykład determinacji swego charakteru; nie będąc w stanie płacenia za kwatery, załatwił swą ruchomość, i w Marcu, w mroź jeszcze, usadowił się na placu Siemienowskim, spędziwszy tam noc całą. Chociaż z tej ostateczności wybawiony był ojcowską pieczołowitością Jego CESARSKIEJ MOŚCI; i znowu został przyjęty do półku; ale napotyając w służbie wojskowej przeszkody swej samowolności, po sześciu miesiącach znowu wziął odstawkę i nanowo wszedł do Uniwersytetu. Cztery lata, które przepędził w Uniwersytecie, są odznaczane nie tyle postępami w naukach, ile zgubnym straceniem wiary w świętość religii chrześcijańskiej, która dotąd powściągała go jeszcze od zamysłow zbrodniczych, a którą w późniejszym czasie zupełnie odrzucił, i tѣm dopełnił swojego zepsucia. Po wyjściu z Uniwersytetu, chociaż nabytymi tam naukami mógł znaleźć dla siebie bez niedostatku utrzymanie, ale niekontent ze swego stanu i łudząc się dumami swojemi pomysłami, powziął zamiar zjednania sobie sławy za pomocą bogactwa, uważając w swojej niemoralności, wszystkie sposoby, mogące posłużyć do jego osiągnięcia godziwemi. W tѣm nieszczęśliwym obłąkaniu, zaczął był fabrykować fałszywe assygnaty, ale po niepomyślnej próbie, zaniechawszy to, postanowił szukać z bogacenia się za pośrednictwem gwałtow; obrawszy za przedmiot szalonego swojego zamysłu pewnego fabrykanta bogatego, mieszkającego tu w stolicy, w zamiarze, ażeby w nocy, wpadłszy do jego domu w postawie Feldjegera z jednym współnikiem, schwycić jego syna dla wysłania niby z Najwyższego rozkazu na Syberyę i obiecując w tymże czasie nastęczyć sposobność temu ostatniemu ratowania się ucieczką, wymócił przez to u jego ojca dwa miliony rubli, syna zaś zabić, a samym uciec za granicę. Jakkolwiek zamiar ten nie był podobnym do wykonania, z tѣm wszystkiem *Alexandrow*, statecznie postanowiwszy przywieść go do skutku, nie przewidywał w swoim zaślepieniu żadnych ku temu przeszkod, i w tym celu namawiał sobie spółników, przyspasabiał środki do ułożenia fałszywego Najwyższego Ukazu i innych dokumentow fałszywych, i w tej liczbie zjął kilka własnoręcznych podpisow Jego CESARSKIEJ MOŚCI. Szczęściem, nie znalazł sobie jednomyślących w tych młodzieńcach, którzy namawiał do spółnictwa, tak iż wszystkie zbro-

гихъ фальшивыхъ документовъ, и въ томъ числѣ сдѣлалъ нѣсколько снимковъ съ собственноручной подписи Государя Императора. Къ счастью, онъ не нашелъ себя единомышленниковъ въ тѣхъ молодыхъ людяхъ, которыхъ подговаривалъ къ сообществу, такъ что всѣ преступные планы его своевременно были открыты, и самъ онъ схваченъ Правительствомъ въ то время, когда хотѣлъ засвидѣтельствовать у маклера составленное имъ фальшивое заемное письмо. При этомъ Александровъ явилъ новый примѣръ дерзости и безп्राветности, ибо вмѣсто того, чтобы, сознавъ вину свою, принести въ ней раскаяніе, онъ съ явнымъ ожесточеніемъ, самъ называя себя извергомъ рода человеческого, требовалъ, чтобы ему дозволено было исполнить экзекуцію надъ самимъ собою, обѣщая рубить себя по составамъ до послѣдняго издыханія. Въ этомъ ожесточеніи онъ остается по видимому и донынѣ, и хотя при производствѣ надъ нимъ суда, старался оправдать дѣлъ преступныхъ своихъ дѣйствій, утверждая, что будто совершалъ ихъ безъ злого намѣренія, а единственно для того, чтобы взвести на себя важныя преступленія и чрезъ то быть представленнымъ лично Государю Императору, для открытія известной ему тайны; но показаніе это, по нелѣпости своей, не заслуживаетъ никакого вниманія, тѣмъ болѣе, что онъ никакой тайны не обнаружилъ.

По всѣмъ симъ обстоятельствамъ, Генераль-Аудиторіатъ, находя подсудимаго Студента Александрова виновнымъ въ умыслѣ на грабежъ и убійство, остановленномъ не собственною его волею, а принятыми Правительствомъ мѣрами, въ подговорѣ къ совершенію сего злодѣйскаго замысла сообщниковъ, и въ составленіи для той же цѣли фальшивыхъ документовъ, въ томъ числѣ снимковъ съ собственноручной подписи Государя Императора для подложнаго Высочайшаго указа,—полагалъ: на основаніи законовъ, его Александрова за всѣ сии преступленія, какъ человека отвергающаго святость христіанской вѣры и по развращенной въ высшей степени нравственности, вреднаго для общества, лишивъ знанія дѣйствительнаго студента и всѣхъ правъ, званію сему присвоенныхъ, сослать въ Сибирь въ каторжную работу.

На поднесенномъ Государю Императору отъ Генераль-Аудиторіата всеподданнѣйшемъ докладѣ по сему дѣлу, послѣдовала въ 18 (30) день минушаго Сентября собственноручная Его Императорскаго Величества конфирмація: „Быть по сему.“ (С. В.)

Одесса, 12-го Ноября.

Изъ Константинополя пишутъ намъ, что съ прибывшими туда Французскими пароходами получены письма, въ которыхъ подтверждаются извѣстія о томъ, что Франція нуждается въ пшеницѣ. Шаржа пшеницы продавалась въ Марсели по 52 фр.

Торговое движеніе нашего порта чрезвычайно дѣлательно, и все вниманіе обращено теперь на важность оборотовъ зерновымъ хлѣбомъ, въ слѣдствіе получаемыхъ отвсюду извѣстій. Говорятъ, что здѣсь произведены закупки пшеницы въ Англію по 43 шил., за четверть, съ доставкой на судно, а на мѣстѣ платили по 25 р. за четверть. Наши хлѣбные запасы весьма значительны, и нѣкоторые торговые дома имѣютъ огромное количество пшеницы въ магазинахъ, чего не случилось прежде въ такое время.

Сильный Северо-Западный вѣтеръ, подувшій третью дня и продолжавшійся всю ночь съ 9 на 10 Ноября, безъ сомнѣнія, замедлитъ приходъ судовъ, которыя на дняхъ должны были выдти изъ Константинопольскаго пролива, и ожидаются здѣсь съ такимъ нетерпѣніемъ. Въ послѣдніе три дня прибыло въ нашъ портъ много судовъ. (О. Г. Ц. П.)

Варшава, 11-го Декабря.

Сообщеніе управленія Царства.

На основаніи состоявшихся 28 Іюля (10 Іюля), 17-го (29-го) Декабря 1835, 10 (22) Іюля 1836, 16-го (28) Іюля 1837 и 15-го (27) Апрѣля сего года постановленій и положенныхъ въ первомъ изъ нихъ правилъ, по представленію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Лицъ невоспользовавшихся всепрощеніемъ, удалившихся за границу и въ Царствѣ Польскомъ по послѣднимъ розысканіямъ неоказавшихся, а именно:

1) Ромуальда Боскаго (бывшаго въ военной службѣ); 2) Игнатія Гостковскаго (бывшаго въ военной службѣ); 3) Михайла Езiorанскаго; 4) Петра Крамаркевича (бывшаго Капитаномъ); 5) Войцѣха Козеравскаго; 6) Константина Козеравскаго; 7) Игна-

днице его планы zostały w swoim czasie odkryte, i sam przez Rząd schwytany wtenczas właśnie, kiedy był u Maklera w celu poświęcenia ułożonego przez się fałszywego obligu. Przy czémъ Alexandrowъ okazał nowy przykładъ zuchwalstwa i niemoralności, gdyż zamiastъ tego, а żeby wyznawszy swą winę, żądałъ jej, z widoczną zatwardziałością, nazywając siebie wyrodkiemъ rodzaju ludzkiego, żądałъ, а żeby mu było dozwolono samemu wypełnić ekzekucyą na sobie, obiecującъ, że będzie rąbałъ siebie po stawachъ do ostatniego tchnienia. W tej zakamienialiści, jakъ zdaje się, zostaje aż dotąd, i chociażъ przy wyprowadzeniu nadъ nimъ sądu, starałъ się usprawiedliwić celъ zbrodniczychъ swychъ postępковъ, utrzymującъ, że ni by popełniałъ je bezъ złego zamiaru, а jedynie dla tego, а żeby ściągnąć na siebie ważne przestępstwa i przezъ to być osobiscie przedstawionymъ Jego Cesarskiej Mości, dla odkrycia wiadomej mu tajemnicy; ale wyznanie to, jako niedorzeczne, na żadną nie zasługuje uwagę, tѣmъ bardziej, że dotądъ żadnej nie odkryłъ tajemnicy.

Ze wszystkichъ tychъ okoliczności, Jeneralny Audytoryatъ, znajdującъ podsądnego studenta Alexandrowa winnymъ w zamiarze rabunku i zabójstwa, które nie przyszło do skutku, nie z własnej jego woli, ale z powodu przedsięwziętychъ przezъ Rządъ środkówъ, w podmanianiu do wykonania zbrodniczego tegożъ zamiaru wspólników, i w ułożeniu w tymъ celu fałszywychъ dokumentowъ, w tej liczbie zdjęcia własnoręcznego podpisu Jego Cesarskiej Mości do fałszywego aktu Najwyższego, mniemałъ: na osnowie praw, Alexandrowa за wszystkie te przestępstwa, jako człowieka odrzucającego świętości religii христіанskiej, i dla zepsutej w najwyższymъ stopniu moralności, szkodliwego społeczeństwu, pozbawiwszy nazwania rzeczywistego studenta i wszystkichъ prawъ, do nazwania tego przywiązanychъ, zesłać na Syberyą do ciężkichъ robot.

Na podanymъ Cesarzowi Jego Mości od Jeneralnego Audytoryatu najniższymъ przełożeniu w tej sprawie, nastąpiła 18-go (30) zeszłego Września własnoręczna Jego Cesarskiej Mości konfirmacya: „Ma być по тому.“ (G. S.)

Одесса, 12-го Listopada.

Donoszą ze Stambułu, iż przezъ przybycie tamъ parostatkówъ francuzkie odebrano listy, potwierdzające wiadomość, że we Francyi czuć się daje potrzeba pszenicy. Szarżę pszenicy sprzedawano w Marsylii po 52 frankówъ.

— Ruch handlu w naszymъ porcie nadzwyczajnie się ożywił i ogólna uwaga zwrócona jest teraz na znaczne interesa zbożowe, w skutku nadchodzącychъ zewsządъ wiadomości. Stychać, że tu zakupywano pszenicę do Anglii, płacącъ по 43 szylingówъ за kwarter, z dostawą do okrętu; на miejscu zaś płacono по 25 rub. as. за четwiert. Zapasy zboża są nader u nasъ znaczne, i niektóre domy handlowe mają на складахъ ogromną ilośćъ pszenicy, czego dawniej nie bywało o tymъ czasie.

— Gwałtowny wiatrъ północno-zachodni, trwający przezъ całą noc z d. 9 на 10 Listopada, przeszkodzi zapewne rychlejszemu przybyciu statkówъ, które w tychъ dniachъ miały wypłynąć z ciśnieiny Stambulskiej i oczekiwane są tu z taką niecierpliwością. W ciągu ostatnichъ trzechъ dni przybyło do naszego portu mnóstwo statkówъ. (G. R. K. P.)

Warszawa, 11-го Grudnia.

Rada Administracyjna Królestwa.

W następstwie Postanowieńъ swoichъ z dnia 28 Czerwca (10 Lipca), 27 Grudnia 1835 r., 12 Lipca 1836 r., 12 Lipca 1837 r. i 12 Kwietnia b. r., i на zasadachъ w pierwszymъ przywiedzionychъ, на przełożenie Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodówъ i Skarbu, postanowiła, co następuje:

Art. 1. Osoby niekorzystające z amnestyi i zagranicę zbiegłe, których nieobecność w kraju świeżо wysledzona została, а mianowicie:

1) Boski Romuald, były wojskowy; 2) Gostowski Ignacy, były wojskowy; 3) Jeziorański Michał, niewiadomy; 4) Kramarkiewicz Piotr, były Kapitan; 5) Kozerawski Wojciech, niewiadomy; 6) Kozerawski Konstanty, niewiadomy; 7) Liszewski Ignacy, były Pod-

тія Лишевскаго (бывшаго Подхоронжымъ); 8) Поликарпа Моржицкаго; 9) Винкентія Моржицкаго; 10) Игнатія Мокрановскаго; 11) Игнатія Плужанскаго; 12) Бронислава Пржемыскаго (бывшаго въ военной службѣ); 13) Андрея Плихту (бывшаго Секретаремъ революціоннаго совѣта); 14) Михайла Водзинскаго; имущества всякаго рода, какъ zasekwestrowанныя уже, такъ и впредь могущія быть открытыми, подвергаются конфискаціи, на основаніи правилъ, въ постановленіи отъ 2-го (14) Апрѣля 1835 года изложенныхъ.

Ст. 2. Право собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и гипотечныя обязательства, принадлежащія лицамъ въ предыдущей статьѣ поименованнымъ, силою настоящаго постановленія должно быть переписано въ подлежащихъ гипотечныхъ книгахъ на имя казны.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть объявлено въ публичныхъ ведомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Комиссіи: Юстиціи и Финансовъ, что до которой изъ нихъ относится.

Діяло się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 18 (30) Listopada 1838 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) *Xiążę Warszawski*.

Dyrektor Główny Prezydujący w Komisji Rządowej

Przychodów i Skarbu (podpisano) R. Fuhrmann.

O. I. C. P.)

Sekretarz Stanu (podpis.) J. Tymowski.

(G. R. K. P.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

И т а л і я.

Флоренція, 5-го Декабря.

Великаго Князя Наслѣдника Всероссійскаго ожидаютъ сюда сегодня или завтра. Восьмидневное его здѣсь пребываніе, торжествуемо будетъ празднествами разнаго рода: великолѣпнымъ театромъ на подобіе театра *Scala* въ Медіоланѣ во время коронаціи Императора, концертами и другими торжествами.

— Давно уже небыло такъ много иностранцевъ какъ теперь. Недавно считали въ одинъ день находившихся здѣсь иностранцевъ 1,700 чел.; многіе изъ нихъ давно уже проживаютъ а 2,300 въ последнее время заняли зимнія квартиры.

Болонья, 1-го Декабря.

Съ 23 ч. пр. м. Императ. Австрійскія войска, стоявшія до сихъ поръ въ сихъ легаціяхъ, начинаютъ возвращаться въ свое отечество. Третьяго дня отправился отсюда послѣдній отрядъ состоящій изъ егерей. Вчера оставилъ насъ также Генералъ Баронъ Пухверъ, командовавшій здѣсь до сихъ поръ. Въ послѣдніе дни своего пребыванія, Австрійскіе офицеры удостоены были офицерами Папскаго гарнизона въ прощальномъ пиршествѣ. Австрійцы оставляютъ по себѣ большія похвалы. *(A. P. S. Z.)*

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 5-го Декабря.

Изъ Алжира пишутъ отъ 18-го Ноября, что Абд-эль-Кадеръ все еще осаждаетъ Аинъ-Майдехъ. Блокада этого города продолжается уже пять мѣсяцевъ. Всѣ разсѣянные Арабами слухи о пораженіи Эмира, были неосновательны. Эмиръ не имѣетъ достаточныхъ средствъ для осады этой крѣпости. Изъ имѣющихся у него четырехъ орудій, онъ употребляетъ въ дѣло только два, но и тѣ не производятъ большаго вреда крѣпкимъ стѣнамъ Аинъ-Майдеха. Гарнизонъ крѣпости состоитъ изъ 500 человекъ; осаждающихъ считается до 4,000 чел. Худо подведенныя мины, не повредили стѣнъ, а проломъ такъ малъ, что нельзя рѣшиться на приступъ.

— Приказомъ изданнымъ національной гвардіи, похороны Маршала Лобау назначены въ понедѣльникъ 10 Декабря.

— Третьяго дня Генералъ Жакемино прибылъ въ Парижъ и въ тотъ же день вышло Королевское повелѣніе, которымъ поручена ему временно должность главнаго начальника національной гвардіи Сенскаго Департамента.

— По донесеніямъ *Courrier Français* Г. Лафитъ имѣлъ вчера полтора часа продолжавшуюся аудіенцію у Герцога Орлеанскаго.

6-го Декабря.

Министерскіе Журналы уведомляютъ сегодня, что Маршалъ Жераръ рѣшительно наименованъ начальникомъ національной гвардіи. Касающееся сего повелѣніе, для приличія будетъ издано по погребеніи Маршала Лобау. Это одно изъ немногихъ наименованій новѣйшаго времени, съ которыми оппозиціонныя Журналы вообще согласны.

— Сегодня утромъ распространился слухъ, что Министръ Народнаго Просвѣщенія подалъ въ отставку, но что она непринята.

chorąży; 8) Morzycki Polikarp, niewiadomy; 9) Morzycki Wincenty, niewiadomy; 10) Mokranowski Ignacy, niewiadomy; 11) Plużański Ignacy, niewiadomy; 12) Przemyski Bronisław, były wojskowy; 13) Plichta Andrzej, Sekretarz byłej Rady rewolucyjnej; 14) Wodziński Michał, niewiadomy;

ulegają karze konfiskaty majątków ich wszelkich, bądź już zasekwestrowanych, bądź następnie wykryć się jeszcze mogących, a to wedle prawideł, Postanowieniem z dnia 2 Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Art. 2. Tytuły własności dóbr nieruchomości tudzież kapitałów i praw hypotekowanych, winny być na mocy niniejszego Postanowienia w właściwych księgach wieczystych, na imię Skarbu publicznego przepisane.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszonym i w Dzienniku Praw umieszczonym, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

W з о с н у.

Florenca, 3 Grudnia.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIĄŻĘ NASTĘPCA Rossyjski, dziś lub jutro tu jest oczekiwany. Ośmiodniowy Jego tu pobyt będzie obchodzony różnego rodzaju uroczystościami: wspomniałbymъ театrem, który podobny będzie do teatru *Scala* w Medyolanie podczas koronacyi CESARZA, koncertami i innemi obchodami.

— Od wielu lat liczba cudzoziemców nie była tak znaczną, jak w tej chwili. Niedawno liczono tu w jednym dniu 1,700 cudzoziemców; wielu z nich bawi tu od dawna, a 2,300, w ostatnim czasie zajęły kwatery zimowe.

Bononia, 1 Grudnia.

Od d. 23 z. m. wojska Ces. Austriackie, które dotąd w tych Legacyach stały, zaczynają wychodzić z powrotem do swojego kraju. Zawczora wyszedł stąd ostatni oddział, składający się ze strzelców. Wczora opuścił nas także Jenerał Baron Puchner, który dotąd miał tu dowództwo. W ostatnich dniach swej obojętności Oficerowie Austriacy zaproszeni byli na ucztę pożegnalną, daną dla nich przez oficerów załogi Papiezkiej. Wojska austriackie wielką zostawiają po sobie pochwałę. *(A. P. Z. S.)*

FRANCYA.

Paryż, dnia 5 Grudnia.

Donoszą z Algieru z dnia 18 Listopada, że Emir Abd-el-Kader ciągle oblega Ain-Maideh. Blokada tego miasta trwa już od pięciu miesięcy. Wszystkie, przez Arabów rozsiewane wieści, o poniesionych przez Emira klęskach, nie były uzasadnione. Twierdza wspomniana, oblegana jest środkami niedostatecznymi: bo Abd-el-Kader ma tylko cztery działa, z których, dwóch tylko używa, ale i tym opierają się mocne mury miasta Ain-Maideh. Osada twierdzy składa się z 500 ludzi; wojsko oblegające liczy 4,000 głów. Złe urządzone miny niewielką miarom przyniosły szkodę, a wyłom jest tak mały, że szturmem trudnoby było zdobyć miasto.

— Przez rozkaz dzienny wydany do gwardyi narodowej, pogrzeb Marszałka Lobauznaczony na dzień 10 Grudnia.

— Zawczora Jenerał Jacqueminot przybył do Paryża i tegoż dnia wyszedł rozkaz Królewski, poruczający mu czasowie obowiązki głównego dowódcy gwardyi narodowej departamentu Sekwany.

— Podług *Courrier français*, P. Lafitte miał wczora u Xięcia Orleañskiego, półtorej godziny trwającą audyencyę.

6 Grudnia.

Dzienniki Ministeryalne donoszą dzisiaj, że Marszałek Gérard, ostatecznie mianowany został głównym dowódcą gwardyi narodowej. Tyczący się tego rozkaz, dla przyzwoitości, wydany będzie dopiero po pogrzebie Marszałka Lobau. Jest to jedno z niewielu mianowań w nowszych czasach, na które się w ogólności zgodziły dzienniki opozycyjne.

— Dzisiaj rano rozbiegła się pogłoska, że Minister Oświecenia Narodowego podał się do uwolnienia, lecz, że to nieprzyjęte.

— *National* содержит сегодня слѣдующее донесеніе, коего неприличность напоминает самую цвѣтуцію времена Санкюлотизма. „Одинъ изъ Журналовъ увѣдомилъ вчера, что Г. Лафитъ имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ Герц. Орлеанскимъ. Кажется, что можно доказать ошибку этого журнала, и что Г. Лафитъ ни у кого изъ Королев. фамиліи не просилъ аудіенціи и не давалъ оной.”

7-го Декабря.

Сейчасъ вышедшая изъ печати книжка собранія законовъ, содержитъ приказаніе, по коему, Военному Министру разрѣшенъ чрезвычайный кредитъ въ 39,600 фр., и эта сумма назначена для покрытія издержекъ сдѣланныхъ необходимыми по поводу возвращенія во Францію бригады занимающей Анкону. Такое приказаніе не оставляетъ никакого сомнѣнія объ очищеніи Анконы.

— По случаю смерти Маршала Лобау и Герцога Швазель остаются къ занятію два мѣста въ Палатѣ Перовъ, два большіе креста почетнаго легіона, одинъ Маршальскій жезлъ, постъ Генераль-Лейтенанта, главное начальство надъ національною гвардіею, должность Губернатора Лувра, мѣсто Королевскаго Адъютанта и наконецъ должность Президента Коммиссіи имѣющей попеченіе надъ Королевскими театрами.

8-го Декабря.

Одинъ изъ здѣшнихъ Журналовъ увѣдомляетъ, что вчера по полудни, въ присутствіи Короля происходило продолжительное совѣщаніе между Гг. Моле, Тьеромъ, Монталиве, Гизо и Барть. О цѣли столь необыкновеннаго собранія ничего неслышно, догадываются только, что желаютъ сблизить между собою этихъ государственныхъ чиновниковъ.

— Государственный совѣтъ отказался принимать участіе въ отношеніи требованій семейства Наполеона.

— *Siècle* сообщаетъ; „Герцогъ Орлеанскій будто отправился вчера въ Брюссель; онъ ѣдетъ совершенно инкогнито и желаетъ подъ простымъ названіемъ Графа Ливвилля прибыть къ Королю Леопольду. Причина тому до сихъ поръ неизвѣстна. (A.P.S.Z.)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, 7-го Декабря.

Человѣкъ покушавшійся на жизнь такъ названнаго Герцога Нормандіи, опять на дняхъ былъ допрашиваемъ. Важнымъ обстоятельствомъ есть то, что когда врачъ разрѣзалъ Герцогу руку, для отысканія раны, упала пуля, которая повидимому выстрѣлена не изъ пистолета. Двѣ другія пули, которыя лѣкаръ вынулъ изъ плеча, не приходятъ къ предъложенному пистолету Герцога. Во всякомъ случаѣ вся эта исторія чрезвычайно странна.

— Вчера въ домѣ Россійскаго Посольства происходило совѣщаніе, въ которомъ участвовали Графъ Зенфтъ Пилзахъ, Гр. Себастьяни и Баронъ Бюловъ. Лордъ Мельбурнъ имѣлъ потомъ продолжительный разговоръ съ Графомъ Пождо-ди-Борго, который уже совершенно почти оправился отъ болѣзни.

— *Mornig-Post* подтверждаетъ извѣстіе, что усилія Герцога Лукскаго, на счетъ помиренья Короля Неаполитанскаго съ его братомъ Принцемъ Капуанскимъ, напрасны, и что этому особенно было живое посѣщеніе, которое Герцогъ сдѣлалъ Людовику Наполеону по прибытіи его въ Англію.

— Пароходъ *Tagus* прибывшій въ Фальмутъ доставилъ извѣстія изъ Кадикса до 24 ч. и изъ Лиссабона до 27 пр. м. Извѣстія изъ Кадикса о возстаніи въ Севильѣ сосланы съ полочными чрезъ Парижъ. Мятежники не нашли подражателей и войска стоящія въ Севильѣ гарнизономъ оставили городъ, прибѣгая подъ начальство Генерала Королевы. Когда *Tagus* выходилъ изъ Кадикса, тамъ даже распространился слухъ, что Севильская Юнта предалась Генераль-Капитану Гр. Клонарду. Впрочемъ между жителями Кадикса господствуетъ большое волненіе, такъ что Гр. Клонаръ предполагалъ отправить военную силу для истребленія мятежниковъ. Изъ Лиссабона увѣдомляютъ, что Португальское Правительство у Конфіанскаго страховаго Общества сдѣлало заемъ въ 830 conto (190,000 ф. с.) и въ залогъ за всю эту сумму отданы Государственные доходы. — Между Португальскими войсками и Мигуелистскими гериласами небыло въ последнее время ни одной стычки.

— Въ Ньюкестлѣ чернь сожгла недавно въ портретѣ Дургамскаго Епископа Дра Малтби за его либеральный церковный образъ мыслей. Проповѣди унитарнаго духовнаго Г. Турнера, на которыхъ какъ извѣстно подписывался Епископъ, равно сожжены. На портретѣ Епископа была надпись: „Унитарный Епископъ.” (A.P.S.Z.)

— *National* zawiera następujące doniesienie, którego nieprzyzwoitość przypomina nam kwitnące czasy Sauciniłlotyzmu: „Jeden z dzienników donosił wczora, że P. Lafitte miał długą konferencyą z Xięciem Orleans. Zapewnić możemy, że dziennik ten jest w błędzie, i że P. Lafitte, nikogo z rodziny Królewskiej ani prosił o audyencyą, ani jej udzielił.”

Dnia 7-go.

Wydany właśnie poszyt zbioru praw, zawiera rozporządzenie, przez które Ministrowi Wojny dozwolony nadzwyczajny kredyt w ilości 39,600 fr., którótą summa przeznaczona jest na koszt, jakie staną się potrzebnymi przez powrót do Francyi brygady, zajmującej Ankonę. Rozporządzenie to nie zostawuje żadnej wątpliwości, względem ustąpienia z Ankony.

— Przez śmierć Marszałka Lobau i Xięcia Choiseul zawakowały: dwie posady w Izbie Parów, dwa wielkie krzyże legii honorowej, łaska marszałkowska, urząd generał-Porucznika, główne dowództwo gwardyi narodowej, gubernatorstwo Luwrn, obowiązek adjutanta przy Królu, i nakoniec urząd Prezydenta Kommissyi, mającej dozór nad teatrami Królewskimi.

8 Dnia.

Jeden z dzienników tutejszych donosi, że wczora po południu, w obecności Króla, odbywała się długa konferencya między PP. Molé, Thiers, Montalivet, Guizot i Barthe. O celu tak niezwyčajnego zgromadzenia nic nie słyhać, domyślają się wszakże, że starano się skutecznie zbliżenie pomiędzy tymi mężami stanu.

— Rada Stanu, względem reklamacyi rodziny Napoleona, oświadczyła się za niewłaściwą.

— W *Siècle* czytamy: „Xiążę Orleans miał wczora opuścić Paryż, udając się do Bruxelli; podróż, ile można, utrzymywana jest w tajemnicy i Xiążę chce pod prostém nazwaniem Hrabiego Linville przybyć do Króla Leopolda. W jakim celu plan ten przedsięwzięty, nie wiadomo dotychczas. (A.P.S.Z.)

A N G L I A.

Londyn, dnia 7-go Grudnia.

Człowiek, który popełnił zamach morderstwa na tak nazwanym Xięciu Nормандyi, znowu w tych dniach był przesłuchiwany. Jedyną interessującą przyciem okolicznością jest, że gdy chirurg rozciął rękaw Xięcia, dla wynalezienia rany, wypadła kula, która, jak się zdaje, nie z pistoletu wystrzeloną była. Dwie inne kule, które chirurg wy dobył z ramienia, nie wchodzi do okazanych pistoletów Xięcia. W każdym razie, cała historia jest osobliwszą.

— Wczora w hotelu poselstwa Rossyjskiego odbywała się konferencya, w której mieli udział Hrabia Senfft Pilsach, Hrabia Sebastiani i Baron Bülow. Lord Melbourne miał potem długą rozmowę z Hrabią Pozzo di-Borgo, który powrócił już prawie do zupełnego zdrowia.

— *Morning Post* potwierdza wiadomość, że usiłowania Xięcia Łukiezska, względem pojednania Króla Neapolitańskiego z bratem jego Xięciem Kapui, spełzły na niczém, do czego przyczyniło się najwięcej to, że Xiążę ten odwiedził Xięcia Ludwika Napoleona po przybyciu jego do Anglii.

— Statek parowy *Tagus*, który w poniedziałek przybył do Falmouth, przyniósł wiadomości z Kadyxu do d. 24, a z Lisbony do d. 27 z. m. Doniesienia z Kadyxu o powstaniu w Sewilli zgodne są z otrzymanemi przez Paryż. Buntownicy nie znaleźli stronników, a wojska stojące na załodze w Sewilli opuściły miasto, przechodząc pod rozkazy Jenerała Królowej. Gdy *Tagus* wychodził z Kadyxu, rozbiegła się tam nawet była pogłoska, że junta Sewilska oświadczyła poddanie się Jeneralnemu Kapitanowi Hrabieciu Clonard. Jednakże pomiędzy ludnością Kadyxu panować miało wielkie wzburzenie, tak, że Hrabia Clonard zamyslał użyć siły zbrojnej dla rozproszenia buntowników. Z Lisbony donoszą, że Rząd Portugalski zaciągnął nową pożyczkę w summie 830 conto (190,000 f. s.) u kompanii assekuracyjnej Confianza i za całą tę sumę oddał w zastaw dochody państwa. — Między wojskami Portugalskimi a gerilasami Miguelistowskimi w ostatnim czasie żadnego nie zaszło spotkania.

— Pospólstwo w Newcastle, spaliło w obrazie Biskupa Durhamskiego Dra Maltby, za jego liberalny religijny sposob myślenia, Kazania unitaryjnego duchownego P. Turner, na których podpisywał się Biskup; również zostały spalone. Na portrecie Biskupa był napis: „Biskup Unitaryjny.” (A.P.S.Z.)